

derens og de bidragspligtiges økonomiske Forhold“. Saadanne Oplysninger er overflødige, da Bidraget skal fastsættes til Normalbidraget, jfr. Bemærkningerne ad § 14 og nedenfor § 22, Stk. 2, og § 23, Stk. 3.

I Slutningen af Paragraffen er tilføjet: „medmindre der efter Faderskabssagen er flere bidragspligtige“. De Grunde, der kan medføre, at Udfærdigelse af Bidragsresolution undlades, jfr. herom Bemærkningerne til F. 34 § 7 (R. T. 1934—35, Tillæg A., Sp. 2601), gælder ikke, naar der er flere bidragspligtige, idet Bidragene i saa Tilfælde tilkommer det offentlige, jfr. nedenfor § 27, 2. Pkt.

ad § 18.

I Stk. 1, 1. Pkt., er indføjet: „saafremt Faderskabet er fastslaaet eller kun een er anset som bidragspligtig“. 2. Pkt. er nyt og omhandler de Tilfælde, hvor flere er anset som bidragspligtige. Reglerne er i øvrigt i det væsentlige overensstemmende med F. 34 § 30, Stk. 2. Bidragsresolutionerne skal forblive hos Overværdigheden, idet denne efter § 29, Stk. 1, skal indkræve Bidraget. Genpart skal tilstilles Landsnævnet for Børneforsorg, idet Landsnævnet efter § 30, Stk. 3, skal gennemgaa Regnskaberne over disse Bidrag og forvalte det mulige Overskud.

Som nævnt i Bemærkningerne ad § 14 faar Moderen eller den, der skal varetage Barnets Tary, et Bidragsdokument, hvori Bidraget fastsættes til det til enhver Tid gældende Normalbidrag. Bidragsdokumentet maa ikke indeholde de bidragspligtiges Navne, hvilket er overflødig, da Dokumentet ikke kan anvendes som Grundlag for Inddrivelse af Bidragene hos de bidragspligtige.

ad § 20.

I F. 34 § 20, Stk. 2, 2. Pkt., bestemmes, at Faderens Bidrag i Almindelighed bør sættes til mindst $\frac{3}{5}$ af samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold medfører. Denne Fordelingsregel kunde synes at være i Modstrid med Princippet i § 19. Der er imidlertid kun tænkt paa de Tilfælde, hvor Forældrene lever under nogenlunde samme økonomiske Kaar, og Fordelingsregelen er da Udtryk for, at Faderens Erhvervsevne gennemsnitlig er større end Moderens. For at klargøre dette har man indføjet Ordene „naar begge Forældrene er ubemidlede.“

I F. 34 § 20, Stk. 2, 3. Pkt. gives den Regel, at Faderens Bidrag, naar Moderen dør, eller hun ikke har kendt

Opholdssted her i Landet, kan ansættes saaledes, at det dækker samtlige de Udgifter, som Barnets Underhold medfører. Hvis Moderen til et Ægtebarn dør eller forsvinder, paahviler der Faderen fuld Forsørgelsespligt over for Barnet, og Justitsministeriet maa anse det for en naturlig Følge af den ved Lovforslaget tilstræbte Ligestilling mellem Ægtebørn og Børn udenfor Ægteskab, at der i saadanne Tilfælde i Almindelighed ogsaa paalægges Faderen til det udenfor Ægteskab fødte Barn fuld Forsørgelsespligt. Ordene „kan Faderens Bidrag ansættes“ er derfor ændret til „skal Faderens Bidrag i Almindelighed ansættes.“

I Folketingsudvalgets Beretning (R. T. 1934—35, Tillæg B, Sp. 2727—28) findes følgende Spørgsmaal ad § 20: „Standser Forsørgerpligten ved det 18. Aar ogsaa, hvis Faderen er meget velhavende?“ og „Kan den velstillede Mand ikke hensætte en Sum til videre Uddannelse?“ — Hertil maatte svares, at Forsørgelsespligten efter F. 34 ophører med Barnets fyldte 18. Aar. Det kan mod en Udvidelse af Pligten anføres, at efter §§ 3 og 6 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg har ingen Forældre, altsaa heller ikke Forældre til Ægtebørn, Pligt til at forsørge deres Børn længere, end til Børnene er fyldt 18 Aar. Det kunde synes at være i Strid med den tilstræbte Ligestilling mellem Børn født i og udenfor Ægteskab, hvis man for de sidstnævntes Vedkommende udstrekker Forsørgelsespligten udover det fyldte 18. Aar og derved giver dem en retlig set gunstigere Stilling end Ægtebørn.

En nærmere Betragtning af de faktiske Forhold fører dog efter Justitsministeriets Mening til et andet Resultat. Naar et Ægtebarn opdrages hos Forældrene, er det uden større praktisk Betydning, at Forsørgelsespligten ophører med Barnets fyldte 18. Aar; Forældrene vil sædvanligvis, saa vidt deres økonomiske Forhold overhovedet tillader det, fortsat yde Hjælp til Barnets Uddannelse uden Tanke for, at deres juridiske Pligt hertil er ophørt. Anderledes med Børn udenfor Ægteskab. Der gives vel Fædre, som har saa megen Ansvarfølelse overfor deres udenfor Ægteskab fødte Børn, at de fortsat understøtter dem, efter at den juridiske Pligt er ophørt. Men dette er ikke almindeligt forekommende. Sædvanligvis vil Fædre til Børn udenfor Ægteskab kun yde, hvad de juridisk er forpligtet til. — Ved at indføre en retlig Ulighed mellem Børn født i og udenfor